A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2025. augusztus 1.*

„Fellebbezés – Környezet és az emberi egészség védelme – 1272/2008/EK rendelet – Az anyagok és keverékek osztályozása, címkézése és csomagolása – (EU) 2020/217 felhatalmazáson alapuló rendelet – A titán-dioxid legalább 1%-ban legfeljebb 10 μm átmérőjű részecskét tartalmazó por formájában való osztályozása – Az anyag rákkeltő anyagként való besorolásának kritériumai – A tudományos tanulmányok megbízhatósága és elfogadhatósága – A részecskék tüdőtúlterhelésének kiszámítása – Egy tudományos tanulmány »meghatározó« jellege – A bizonyítékok elferdítése – Téves jogalkalmazás – A számítási paraméterek kiválasztása – A részecskék sűrűsége – Tudományos jellegű értékelés – A bírósági felülvizsgálat korlátainak túllépése – A »belső tulajdonságok« fogalma – A teljesség kedvéért kifejtett indokok”

A C-71/23. P. és C-82/23. P. sz. egyesített ügyekben,

a **Francia Köztársaság** (képviselik kezdetben: G. Bain, J.-L. Carré és B. Fodda, később: G. Bain, B. Fodda és B. Travard, végül: P. Chansou, B. Fodda és B. Travard, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek a C-71/23. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Dawes, S. Delaude, R. Lindenthal és M. Noll-Ehlers, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek a C-82/23. P. sz. ügyben

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2023. február 8-án és 14-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **CWS Powder Coatings GmbH** (székhelye: Düren [Németország]),

a **Brillux GmbH & Co. KG** (székhelye: Münster [Németország]),

a **Daw SE** (székhelye: Ober-Ramstadt [Németország])

(képviselik őket: V. Lemonnier, C. Wagner Rechtsanwälte és R. van der Hout advocaat)

felperesek az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: német és angol.

a **Billions Europe Ltd** (székhelye: Stockton-on-Tees [Egyesült Királyság]),

a **Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.)** (székhelye: Celje [Szlovénia]),

az **Evonik Operations GmbH** (székhelye: Essen [Németország]),

a **Kronos Titan GmbH** (székhelye: Leverkusen [Németország]),

a **Precheza a.s**. (székhelye: Přerov [Cseh Köztársaság]),

a **Tayca Corp**. (székhelye: Oszaka [Japán]),

a **Tronox Pigments (Holland) BV** (székhelye: Rozenburg [Hollandia]),

a **Venator Germany GmbH** (székhelye: Duisburg [Németország])

(képviselik őket kezdetben: P. Chopova-Leprêtre, T. Delille és J.-P. Montfort avocats, később: P. Chopova-Leprêtre és J.-P. Montfort avocats)

felperesek és beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Dawes, S. Delaude, R. Lindenthal és M. Noll-Ehlers, meghatalmazotti minőségben) (C-71/23 P)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Dán Királyság**,

a **Francia Köztársaság** (képviselik kezdetben: G. Bain, J.-L. Carré és B. Fodda, később: G. Bain, B. Fodda és B. Travard, végül: P. Chansou, B. Fodda és B. Travard, meghatalmazotti minőségben) (C-82/23 P),

a **Holland Királyság** (képviselik: M. K. Bulterman és C. S. Schillemans, meghatalmazotti minőségben),

a **Szlovén Köztársaság**,

a **Svéd Királyság** (képviselik: H. Eklinder, F.-L. Göransson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev és O. Simonsson, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Parlament**,

az **Európai Unió Tanácsa**,

az **Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)** (képviselik: W. Broere, A. Hautamäki, M. Heikkilä, C. Jacquet és J.-P. Trnka, meghatalmazotti minőségben),

a **Sto SE & Co. KGaA**, korábban Sto AG (székhelye: Stühlingen [Németország]),

az **Ettengruber GmbH Abbruch und Tiefbau** (székhelye: Dachau [Németország]),

az **Ettengruber GmbH Recycling und Verwertung** (székhelye: Dachau),

a **TIGER Coatings GmbH & Co. KG** (székhelye: Wels [Ausztria]),

a **Rembrandtin Coatings GmbH** (székhelye: Bécs [Ausztria])

(képviselik őket: V. Lemonnier és C. Wagner Rechtsanwälte, valamint R. van der Hout advocaat),

az **Európai Vegyipari Tanács – European Chemical Industry Council (Cefic)** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik kezdetben: D. Abrahams, Z. Romata és H. Widemann avocats, később: D. Abrahams és R. Romata avocats),

a **Festék-, Nyomdafesték- és Művészfestékipar Európai Tanácsa (CEPE)** (székhelye: Brüsszel),

a **British Coatings Federation Ltd (BCF)** (székhelye: Coventry [Egyesült Királyság]),

az **American Coatings Association, Inc. (ACA)** (székhelye: Washington [Egyesült Államok])

(képviselik őket: I. Antypas és D. Waelbroeck avocats),

a **Mytilineos SA** (székhelye: Maroussi [Görögország]),

a **Delfi-Distomon Anonymos Metalleytiki Etaireia** (székhelye: Maroussi)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: M. L. Arastey Sahún tanácselnök, D. Gratsias (előadó), J. Passer, B. Smulders és N. Fenger bírák,

főtanácsnok: T. Ćapeta,

hivatalvezető: M. Krausenböck tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2024. november 7-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2025. február 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezéseivel a Francia Köztársaság, illetve az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2022. november 23-i CWS Powder Coatings és társai kontra Bizottság ítéletének (T-279/20, T-283/20 és T-288/20, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2022:725) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló 1272/2008/EK európai parlamenti és

tanácsi rendeletnek a műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítása céljából történő módosításáról és az említett rendelet helyesbítéséről szóló, 2019. október 4-i (EU) 2020/217 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek (HL 2020. L 44., 1. o.; helyesbítés: HL 2021. L 214., 72. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) a legalább 1%-ban legfeljebb 10 μm átmérőjű részecskéket tartalmazó, por formájú titán-dioxid harmonizált osztályozására és címkézésére (a továbbiakban: vitatott osztályozás és címkézés) vonatkozó részeit.

Jogi háttér

2 A 2019. június 20-i (EU) 2019/1243 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2019. L 198., 241. o.) módosított, az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 353., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 16., 1. o.; a továbbiakban: 1272/2008 rendelet) „Cél és hatály” című 1. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„E rendelet célja az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének, valamint az anyagok, keverékek és a 4. cikk (8) bekezdésében említett árucikkek szabad mozgásának biztosítása a következők útján:

a) az anyagok és keverékek osztályozására, valamint a veszélyes anyagok és keverékek címkézési és csomagolási szabályaira vonatkozó kritériumok harmonizálása;

[…]

d) a harmonizált osztályozással és címkeelemekkel rendelkező anyagok jegyzékének létrehozása közösségi szinten a VI. melléklet 3. részében;

[…]”

3 Az 1272/2008 rendelet „Fogalommeghatározások” című 2. cikke értelmében:

„E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. »veszélyességi osztály«: a fizikai, egészségi vagy környezeti veszély jellege;

2. »veszélyességi kategória«: a kritériumoknak az egyes veszélyességi osztályokon belüli felosztása a veszély súlyosságának megadása céljából;

[…]”

4 E rendelet „Veszélyes anyagok és keverékek, valamint a veszélyességi osztályok meghatározása” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az I. melléklet 2–5. részében megállapított fizikai, egészségi vagy környezeti veszélyekre vonatkozó kritériumoknak megfelelő anyag vagy keverék veszélyesnek minősül, és be kell sorolni az e mellékletben előírt megfelelő veszélyességi osztályba.

[…]”

5 Az említett rendeletnek „Az anyagok osztályozásának és címkézésének harmonizálása” című 36. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„Az olyan anyag, amely megfelel az I. mellékletben a következőkre előírt kritériumoknak, általában a harmonizált osztályozás és címkézés tárgya a 37. cikknek megfelelően:

[…]

c) rákkeltő hatás, 1A., 1B. vagy 2. kategória (I. melléklet, 3.6. szakasz);

[…]”

6 Ugyanezen rendeletnek az „Eljárás az anyagok osztályozásának és címkézésének harmonizálására” című 37. cikke a következőképpen szól:

„(1) Az illetékes hatóság javaslatot nyújthat be az [Európai Vegyianyag-ügynökségnek (ECHA)] az anyagok harmonizált osztályozására és címkézésére, és adott esetben az egyedi koncentrációs határértékekre vagy M-tényezőkre, vagy ezek felülvizsgálatára.

[…]

(4) Az [Európai Vegyianyag-ügynökségnek] a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o., helyesbítések: HL 2007. L 849., 3. o.; HL 2008. L 141., 22. o.; HL 2009. L 36., 84. o.; HL 2010. L 118., 89. o.; HL 2015. L 212., 39. o.) 76. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján létrehozott kockázatértékelési bizottsága a javaslat kézhezvételétől számított 18 hónapon belül véleményt fogad el az (1) vagy (2) bekezdés alapján beadott javaslatról, és lehetőséget biztosít az érintett feleknek arra, hogy ismertessék álláspontjaikat. Az [ECHA] ezt a véleményt és az észrevételeket továbbítja a Bizottságnak.

(5) Ha a Bizottság megállapítja, hogy az érintett anyag osztályozásának és címkézésének harmonizációja megfelelő, […] késedelem nélkül a VI. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az anyagnak a vonatkozó osztályozási és címkézési elemekkel, és – adott esetben – az egyedi koncentrációs határértékekkel […] az VI. melléklet 3. részének 3.1. táblázatába történő felvételéről.

[…]”.

7 Az 1272/2008 rendeletnek „A veszélyes anyagok és keverékek osztályozására és címkézésére vonatkozó követelmények” című I. melléklete az osztályozás és címkézés általános elveire vonatkozó 1. részében tartalmazza „A szakértői megítéléssel és a bizonyítékok súlyának mérlegelésével történő meghatározás szerepe és alkalmazása” 1.1.1. szakaszt, amelynek szövege a következő:

„1.1.1.1. Ha a kritériumokat nem lehet közvetlenül a rendelkezésre álló, azonosított információkra alkalmazni, vagy ha csak a 6. cikk (5) bekezdésében említett információ áll rendelkezésre, akkor a 9. cikk (3) bekezdésével, illetve a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a bizonyítékok súlyának mérlegelésével történő meghatározást kell alkalmazni, szakértői megítélés felhasználásával. […]

[…]

1.1.1.3. A bizonyítékok súlyának mérlegelésével történő meghatározás azt jelenti, hogy együttesen kell figyelembe venni a veszély meghatározására hatást gyakorló összes rendelkezésre álló információt, mint például megfelelő *in vitro* vizsgálatok eredményeit, állatkísérletekből származó releváns adatokat, […], az emberekre vonatkozó tapasztalatokat, […], az epidemiológiai és klinikai vizsgálatokból nyert információkat, valamint jól dokumentált esetleírásokat és megfigyeléseket. Az adatokat a minőség és a konzisztencia alapján megfelelően súlyozni kell. Az anyagokról vagy keverékekről szóló, a besorolandó anyagra vagy keverékre vonatkozó információkat megfelelően figyelembe kell venni, csakúgy, mint a támadási helyre és a hatásmechanizmusra vagy a hatás módjára vonatkozó vizsgálatok eredményeit. A pozitív és a negatív eredményeket össze kell vetni, aminek eredménye a bizonyítékok súlyának mérlegelésével történő meghatározás.

[…]”

8 Ezen I. melléklet tartalmazza továbbá az „Egészségügyi veszélyek” című 3. részt, amelyben szerepel a „Rákkeltő hatás” című 3.6. szakasz, amelynek szövege a következő:

„3.6.1. Fogalommeghatározás

3.6.1.1. »Rákkeltő«: olyan anyag vagy anyagok keveréke, amely rákot okoz vagy a rák előfordulásának gyakoriságát növeli. Az olyan anyagokat, amelyek az állatokon helyesen végrehajtott kísérleti vizsgálatokban jó- vagy rosszindulatú daganatokat okoztak, vélelmezett vagy feltételezett humán rákkeltőnek tekintik, hacsak nincs meggyőző bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a daganatképződés mechanizmusa az emberre nem releváns.

3.6.2 Anyagok osztályozási kritériumai

3.6.2.1. A rákkeltő hatás szerinti besorolás alkalmazásában az anyagokat a két kategória egyikébe kell besorolni a bizonyító erő és további megfontolások (a bizonyítékok súlyának mérlegelése) alapján. […]

3.6.1. táblázat

A rákkeltő anyagokra vonatkozó veszélyességi kategóriák

Kategória	Kritériumok
1. KATEGÓRIA	Ismert vagy vélelmezett rákkeltő anyagok A rákkeltő hatás esetében az anyagot az epidemiológiai és/vagy az állatokra vonatkozó adatok alapján kell besorolni az 1. kategóriába. Az anyag besorolásában további megkülönböztetést lehet tenni, úgymint:
1A. kategória	1A. kategória: emberre ismert rákkeltő hatású, főként emberre vonatkozó információk alapján, vagy pedig
1B. kategória	1B. kategória: Emberre vélelmezett rákkeltő hatású, főként állatokra vonatkozó információk alapján. […]
2. KATEGÓRIA	Feltehetően humán rákkeltő anyagok Az anyagnak a 2. kategóriába való besorolása az olyan emberi és/vagy állatkísérletekből származó bizonyíték alapján történik, amely – a bizonyító erő és a további megfontolások alapján – nem elég meggyőző ahhoz, hogy az anyagot az 1A. vagy az 1B. kategóriába sorolják. (lásd 3.6.2.2. szakasz). Az ilyen bizonyíték vagy az embernél jelentkező rákkeltő hatásról szóló korlátozott bizonyítékból, vagy az állatokban jelentkező rákkeltő hatásról szóló korlátozott bizonyítékból származik.
[…].	

3.6.2.2. Az anyagok rákkeltőként való besorolásának egyedi szempontjai

3.6.2.2.1. A rákkeltőként való besorolás a megbízható és elfogadható vizsgálatokból származó bizonyítékok alapján történik, és az olyan anyagok esetében kell felhasználni, amely valamely belső tulajdonságából adódóan okoz rákos megbetegedést. Az értékelések a valamennyi rendelkezésre álló adat alapján, a szakértők által értékelt vizsgálatok és további elfogadható adatok alapján történik.

3.6.2.2.2. Az anyag rákkeltőként való besorolása egy olyan folyamat, amely két egymástól függő vizsgálatot foglal magában: a bizonyító erő értékelése és valamennyi többi releváns információ figyelembe vétele a humán rákkeltő hatású anyagok veszélyességi kategóriákba sorolásához.

[…]

3.6.2.2.4. További szempontok a bizonyítékok súlyának mérlegelése […]. A bizonyító erőnek a rákkeltő hatásra való meghatározásán túl számos olyan más tényezőt is figyelembe kell venni, amely annak a valószínűségét befolyásolhatja, hogy egy anyag rákkeltő hatásúként veszélyt jelentsen az emberre. […]”

A jogvita előzményei

9 A jogvita alapjául szolgáló tényeket, amint azok a megtámadott ítélet 2–15. pontjában kifejtésre kerültek, a következőképpen lehet összefoglalni.

10 A titán-dioxid oxigénből és titánból álló szervetlen vegyi anyag, amelynek molekulaképlete a „TiO_2”, és amely előfordulhat a természetben, vagy előállítható iparilag. Színező és fedő tulajdonságai miatt használják többek között fehér pigment formájában különféle termékekben, például festékekben, bevonatokban, lakkokban, műanyagokban, laminált papírban, kozmetikumokban, gyógyszerekben, játékokban vagy élelmiszerekben.

11 Az elsőfokú eljárás felperesei a titán-dioxid gyártói, importőrei, továbbfelhasználói és szállítói.

12 2016 májusában az Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (ANSES, nemzeti élelmiszer-biztonsági, környezetvédelmi és munkavédelmi ügynökség, Franciaország) az 1272/2008 rendelet 37. cikke (1) bekezdésének megfelelően dokumentációt nyújtott be az ECHA-hoz, amelyben a titán-dioxid 1B. kategóriájú, belélegzés útján rákkeltő anyagként (Carc. 1B, H350i) való harmonizált osztályozását és címkézését javasolta.

13 2016. május 31-én e rendelet 37. cikke (4) bekezdésének megfelelően ezt a dokumentációt közzétették. Az előírt határidőn belül több érintett fél benyújtotta észrevételeit.

14 2017. szeptember 14-én az ECHA kockázatértékelési bizottsága (a továbbiakban: RAC) véleményt fogadott el a titán-dioxidra vonatkozóan, amelyben arra a következtetésre jutott, hogy indokolt a titán-dioxid 2. kategóriájú rákkeltő anyagként való besorolása a „H351 (belélegzés)” figyelmeztető jelzés feltüntetésével (a továbbiakban: a RAC véleménye).

15 E vélemény alapján a Bizottság egy, többek között a titán-dioxid harmonizált osztályozására és címkézésére vonatkozó rendelettervezetet dolgozott ki, amelyet 2019. január 11. és február 8. között nyilvános konzultációra bocsátottak.

16 2019. október 4-én a Bizottság elfogadta a vitatott rendeletet, amellyel többek között a vitatott osztályozással és címkézéssel módosította az 1272/2008 rendeletet. A vitatott rendelet 3. cikkének megfelelően az ezen osztályozást és címkézést érintő módosítások 2021. október 1-jétől alkalmazandók.

17 A vitatott rendelet I. melléklete kimondja:

„A[z 1272/2008 rendelet] II. mellékletének 2. része a következőképpen módosul:

[…]

2. A szöveg a következő 2.12. szakasszal egészül ki:

»2.12. Titán-dioxidot tartalmazó keverékek

A 10 μm vagy annál kisebb átmérőjű titán-dioxid-részecskéket legalább 1%-ban tartalmazó folyékony keverékek csomagolásán található címkén fel kell tüntetni a következő mondatot:

EUH211: 'Figyelem! Permetezés közben veszélyes, belélegezhető cseppek képződhetnek. A permetet vagy a ködöt nem szabad belélegezni.'

A legalább 1% titán-dioxidot tartalmazó szilárd keverékek csomagolásán található címkén fel kell tüntetni a következő mondatot:

EUH212 'Figyelem! Használatkor veszélyes, belélegezhető por képződhet. Ezt a port nem szabad belélegezni.'

Ezenkívül a nem lakossági felhasználásra szánt és nem veszélyesként besorolt, de az EUH211-es vagy az EUH212-es mondattal ellátott címkéjű folyékony és szilárd keverékek csomagolásán található címkén fel kell tüntetni az EUH210-es mondatot is.«"

18 A vitatott rendelet III. melléklete értelmében:

„A[z 1272/2008 rendelet] VI. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az 1. rész a következőképpen módosul:
   a) az 1.1.3.1. pont a következő V és W megjegyzésekkel egészül ki:

»[…]

W. megjegyzés:

A megfigyelések szerint az anyag rákkeltő hatása az anyag porának olyan mennyiségben történő belélegzése esetén jelentkezik, amely a tüdő normál részecske-eltávolítási mechanizmusainak jelentős károsodásához vezet.

Ennek a megjegyzésnek az a célja, hogy ismertesse az anyag toxicitását, és nem minősül az e rendelet szerinti osztályozási kritériumnak.«

   b) az 1.1.3.2. pont a következő 10. megjegyzéssel egészül ki:

»10. megjegyzés:

Az inhalációs úton rákkeltőként való besorolás csak a legalább 1%-ban, legfeljebb 10 μm aerodinamikai átmérőjű részecskék formájában lévő vagy ilyen részecskékbe beépült titán-dioxidot tartalmazó por formájú keverékekre alkalmazandó«;

2. a 3. részben a 3. táblázat a következőképpen módosul:

   […]

c) a táblázat a következő sorokkal egészül ki:

Indexszám	Kémiai név	EK-szám	CAS-szám	Besorolás		Címkézés			Egyedi koncentrációs határértékek, M-tényezők és becsült akut toxicitási értékek (ATE)	Megjegyzések
				Veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Veszélyt jelző piktogramok, figyelmeztetések kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Kiegészítő figyelmeztető mondatok kódjai		
„022-006-002	titán-dioxid; [legalább 1 %, legfeljebb 10 μm aerodinamikai átmérőjű részecskéket tartalmazó por formában]	236-675-5	13463-67-7	Carc. 2	H351 (belélegzés)	GHS08 Wng	H351 (belélegzés)			V, W, 10

[…]”

A Törvényszékhez benyújtott keresetek és a megtámadott ítélet

19 A Törvényszék Hivatalához benyújtott három keresetlevéllel, amelyek közül az elsőt a T-279/20. sz. ügyben a CWS Powder Coatings GmbH (a továbbiakban: CWS) 2020. május 12-én, a másodikat a Billions Europe Ltd, a Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.), az Evonik Operations GmbH, a Kronos Titan GmbH, Precheza a.s., a Tayca Corp., a Tronox Pigments (Holland) BV és a Venator Germany GmbH (a továbbiakban együtt: Evonik Europe és társai a T-283/20. sz. ügyben 2020. május 13-án, a harmadikat pedig a Brillux GmbH & Co. KG és a Daw SE a T-288/20. sz. ügyben 2020. május 13-án nyújtotta be, e felperesek keresetet indítottak a vitatott rendelet azon részének megsemmisítése iránt, amely a vitatott osztályozásra és címkézésre vonatkozik.

20 2022. március 11-i végzésével a Törvényszék kilencedik tanácsának elnöke az eljárás szóbeli szakaszának lefolytatása és az eljárást befejező határozat meghozatala céljából egyesítette a T-279/20. és T-288/20. sz. ügyeket. Ezen ügyeket és a T-283/20. sz. ügyet a megtámadott ítélet rendelkező részének 1. pontjában ítélethozatal céljából egyesítették.

21 A megtámadott ítélet 20–27. pontjában a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú eljárás felperesei által felhozott, egymást átfedő különböző jogalapok és érvek hét kifogás köré épülnek.

22 Ezen ítélet 21. pontjában a Törvényszék így azonosította a CWS, a Brillux és a Daw T-279/20. és T-288/20. sz. egyesített ügyekben előterjesztett második jogalapja, hetedik jogalapjának első és ötödik része, valamint nyolcadik jogalapja keretében felhozott első kifogást, a Billions Europe és társai által az ezen ügyekben benyújtott beavatkozási beadványaik alátámasztására felhozott érveket, valamint a Billions Europe és társai által a T-283/20. sz. ügyben előterjesztett első jogalap keretében felhozott érveket. A Törvényszék szerint e kifogás azon alapul, hogy a vitatott osztályozás és címkézés nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz, és hogy azok nem felelnek meg az 1272/2008 rendeletben valamely anyag rákkeltő anyagként való osztályozására vonatkozóan megállapított kritériumoknak. A megtámadott ítélet 49. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy ez az első kifogás két részre oszlik. Az első rész nyilvánvaló hibákon és e szempontok megsértésén alapul a Heinrich és társai tanulmány (1995; a továbbiakban: Heinrich-tanulmány) elfogadhatóságának és megbízhatóságának vizsgálata keretében, amelyen a RAC véleménye alapult. A második rész nyilvánvaló értékelési hibákon és az 1272/2008 rendeletben a valamely anyag rákkeltőként való osztályozására és címkézésére vonatkozóan megállapított kritériumok megsértésén alapul, amennyiben a vitatott osztályozás és címkézés nem olyan anyagra vonatkozik, amely valamely belső tulajdonságából adódóan okoz rákos megbetegedést.

23 Ezt az első részt a Törvényszék a megtámadott ítélet 50–122. pontjában vizsgálta meg. Ezen ítélet 52. pontjában a Törvényszék e tekintetben többek között megállapította, hogy a Billions Europe és társai a T-283/20. sz. ügyben benyújtott keresetlevelükben, valamint a T-279/20. és T-288/20. sz. egyesített ügyekben benyújtott beavatkozási beadványaikban arra hivatkoztak, hogy az RAC véleménye hibás, mivel e bizottság a Heinrich-tanulmány elfogadhatóságának és megbízhatóságának vizsgálata során, valamint közelebbről, az e tanulmányban szereplő titán-dioxid részecskék tüdőtúlterhelési szintjei (a továbbiakban: tüdőtúlterhelés) 4,3 g/cm^3 értékű titán-dioxid-részecskék sűrűségét vették figyelembe a Morrow-tanulmányokban (1988 és 1992) javasolt módszer (a továbbiakban: Morrow-féle számítás) alapján, ami e felperesek szerint arra a téves következtetésre vezette a RAC-ot, hogy e vizsgálatot elfogadható tüdőtúlterhelési feltételek mellett végezték.

24 Az említett ítélet 78. és 79. pontjában a Törvényszék először is elutasította a Bizottság azon érvét, amely szerint a RAC véleménye nem kizárólag a Heinrich-tanulmányon alapult. A Törvényszék ugyanis úgy ítélte meg, hogy ez utóbbi volt „az a meghatározó tanulmány, amelyen a RAC véleménye, tehát a vitatott osztályozás és címkézés alapult”.

25 Ugyanezen ítélet 81–122. pontjában a Törvényszék ezt követően megvizsgálta a Billions Europe és társainak a jelen ítélet 23. pontjában hivatkozott érvét.

26 E vizsgálat keretében a Törvényszék a megtámadott ítélet 100–103. pontjában úgy ítélte meg, hogy a RAC nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor nem vette figyelembe a Heinrich-tanulmányban vizsgált részecskék tulajdonságait, különösen azt, hogy e részecskék hajlamosak az agglomerálódásra, valamint azt, hogy e részecskék agglomerátumainak sűrűsége alacsonyabb, és következésképpen azok a tüdő alveoláris makrofágaiban nagyobb volument foglalnak el, ami megfosztotta hihetőségétől a RAC által levont következtetést. Ezen ítélet 104–120. pontjában a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy a Bizottság és az ECHA érvei nem kérdőjelezik meg ezt a következtetést.

27 Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet 121. pontjában az említett vizsgálatból azt a következtetést vonta le, hogy mivel a vitatott rendelet a vitatott osztályozás és címkézés tekintetében a RAC véleményén alapult, és mivel a Heinrich-tanulmány meghatározó volt az e véleményben megfogalmazott, a titán-dioxid osztályozására vonatkozó javaslat szempontjából, az e bizottság által elkövetett nyilvánvaló értékelési hiba megfosztotta minden hihetőségétől a Bizottság által a vitatott rendelet elfogadása céljából elfogadott azon következtetést, amely szerint e tanulmány eredményei az 1272/2008 rendelet I. mellékletének 3.6.2.2.1. pontja értelmében kellően megbízhatóak és megfelelőek voltak. Következésképpen a megtámadott ítélet 122. pontjában a Törvényszék helyt adott az első kifogás első részének.

28 Ezenkívül „a gondos igazságszolgáltatás érdekében” és „a jogvita teljes körű rendezése érdekében” a Törvényszék a megtámadott ítélet 124–179. pontjában megvizsgálta ezen első kifogás második részét.

29 A megtámadott ítéletnek többek között a 157., 158., 160. és 161. pontjában kifejtett indokok alapján a Törvényszék ezen ítélet 178. pontjában úgy ítélte meg, hogy e második résznek helyt kell adni.

30 Következésképpen, és mivel úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú eljárás felpereseinek egyéb jogalapjait és érveit nem szükséges megvizsgálni, a Törvényszék megsemmisítette a vitatott rendeletet a vitatott osztályozásra és címkézésre vonatkozó részében.

A Bíróság előtti eljárás és a fellebbezők kérelmei

31 Az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszának lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából a Bíróság elnöke 2023. július 19-i határozatával egyesítette a C-71/23–C-82/23. sz. ügyeket.

A felek kérelmei a C-71/23. P. sz. ügyben

32 Fellebbezésében a Francia Köztársaság, amelyet a Holland Királyság, a Svéd Királyság, a Bizottság és az ECHA által támogat, azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– maga döntsön a jogvitában, és utasítsa el az elsőfokú eljárás felperesei által benyújtott kereseteket, vagy ha úgy ítéli meg, hogy a per állása nem engedi meg a határozathozatalt, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és

– kötelezze az elsőfokú eljárás alpereseit a költségek viselésére.

33 A CWS, a Brillux, a DAW és a Sto SE & Co. KGaA, korábban Sto AG (a továbbiakban együtt: CWS és társai) azt kérik, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a Francia Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

34 A Billions Europe és társai azt kérik, hogy a Bíróság:

– a fellebbezést mint elfogadhatatlant vagy mint megalapozatlant teljes egészében utasítsa el;

– másodlagosan, a T-283/20. sz. ügyet teljes egészében utalja vissza a Törvényszék elé, beleértve az elsőfokú eljárás felperesei által az első jogalapjuk keretében felhozott azon érvek vizsgálatát is, amelyekről a Törvényszék a megtámadott ítéletben nem határozott;

– a Francia Köztársaságot kötelezze a Bíróság előtti eljárás költségeinek és az elsőfokú eljárásban felmerült saját költségeinek viselésére, és

– a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

35 Az ECHA azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– maga döntsön a jogvitában, és utasítsa el a kereseteket, vagy ha úgy ítéli meg, hogy az ügy érdemben való eldöntését a per állása nem engedi meg, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és

– az elsőfokú eljárás felpereseit kötelezze a költségek viselésére, vagy ha az ügyet visszautalják a Törvényszék elé, a jelen eljárás költségeiről jelenleg ne határozzon.

36 Az Európai Vegyipari Tanács – European Chemical Industry Council (Cefic), a Festék-, Nyomdafesték- és Művészfestékipar Európai Tanácsa a British Coatings Federation Ltd (BCF) és az American Coatings Association, Inc. (ACA) (a továbbiakban együtt: Cefic és társai) azt kérik, hogy a Bíróság:

– teljes egészében utasítsa el a fellebbezést, és

– a Francia Köztársaságot kötelezze a jelen eljárásban és a Törvényszék előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

A felek kérelmei a C-82/23. P. sz. ügyben

37 Fellebbezésében a Bizottság, amelyet a Holland Királyság, a Svéd Királyság és az ECHA támogat, azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– utasítsa el a T-279/20. és T-288/20. sz. egyesített ügyekben előterjesztett második jogalapot, a hetedik jogalap első és ötödik részét, valamint a nyolcadik jogalapot, továbbá a T-283/20. sz. ügyben előterjesztett első jogalapot;

– utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé azon jogalapok vizsgálata céljából, amelyekről ítéletében nem határozott, és

– a jelen eljárás költségeiről jelenleg ne határozzon.

38 A Billions Europe és társai azt kérik, hogy a Bíróság:

– a fellebbezést mint elfogadhatatlant vagy mint megalapozatlant teljes egészében utasítsa el;

– másodlagosan, a T-283/20. sz. ügyet teljes egészében utalja vissza a Törvényszék elé, beleértve az elsőfokú eljárás felperesei által az első jogalapjukban felhozott azon érvek vizsgálatát is, amelyekről a Törvényszék a megtámadott ítéletben nem határozott, és

– a Bizottságot kötelezze a Bíróság előtti eljárás és az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

39 A CWS és társai azt kérik, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

40 Az ECHA azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– utasítsa el a T-279/20. és T-288/20. sz. egyesített ügyekben előterjesztett második jogalapot, a hetedik jogalap első és ötödik részét, a nyolcadik jogalapot, valamint a T-283/20. sz. ügyben előterjesztett első jogalapot;

– utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé azon jogalapok vizsgálata céljából, amelyekről nem határozott, és

– a költségekről jelenleg ne határozzon.

41 A Cefic és társai azt kérik, hogy a Bíróság:

– teljes egészében utasítsa el a fellebbezést, és

– a Bizottságot kötelezze a jelen eljárásban és a Törvényszék előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről

42 A főtanácsnok indítványának ismertetését követően a Billions Europe és társai a Bíróság Hivatalához 2025. március 14-én előterjesztett beadványukkal kérték, hogy a Bíróság az eljárási szabályzatának 83. cikke alapján rendelje el az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

43 Kérelmük alátámasztása érdekében egyrészt arra hivatkoznak, hogy a Bíróság előtt az ügy körülményei nincs kellően feltárva ahhoz, hogy a jelen egyesített ügyekben határozatot hozzon, mivel ez az indítvány téves ténybeli előfeltevéseken és megtévesztő feltételezéseken alapul, másrészt pedig, hogy az említett indítvány a 100. pontjában egy új érvet tartalmaz, amely arra vonatkozik, hogy a RAC megsértette az indokolási kötelezettségét, amelyet a Bíróságnak hivatalból figyelembe kell vennie azt követően, hogy ezt az érvet a felek megvitatták.

44 Az eljárási szabályzat 83. cikke értelmében a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha a fél e szakasz befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet nem vitattak meg.

45 Ami egyrészt a Billions Europe és társai által kérelmük alátámasztására felhozott első indokot illeti, meg kell állapítani, hogy az végső soron arra irányul, hogy lehetővé tegye e felek számára, hogy előadhassák érveiket a főtanácsnok indítványára válaszul, amely szerintük pontatlan ténybeli megfontolásokon alapul, és amely félrevezetheti a Bíróságot.

46 Márpedig elegendő emlékeztetni arra, hogy sem az Európai Unió Bíróságának alapokmánya, sem pedig az eljárási szabályzat nem ír elő ilyen lehetőséget a felek számára. Az EUMSZ 252. cikk második bekezdése szerint a főtanácsnok teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjeszt elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem ezen indítvány, sem annak indokolása. Következésképpen az, ha az érdekelt fél nem ért egyet az említett indítvánnyal, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a főtanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását (lásd ebben az értelemben: 2024. február 8-i Pilatus Bank kontra EKB ítélet, C-750/21 P, EU:C:2024:124, 27. és 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 Mindent egybevetve a felek mind az eljárás írásbeli szakaszában, mind pedig a 2024. november 7-i tárgyaláson részletesen megvitatták azokat a kérdéseket, amelyekkel kapcsolatban a Billions Europe és társai további érveket kívánnak előterjeszteni.

48 Másrészt, ami az indítvány 100. pontját illeti, meg kell állapítani, hogy e pontban a főtanácsnok kifejtette véleményét az elsőfokú eljárás felperesei által a tárgyaláson felhozott azon érvről, amely szerint a RAC véleménye bizonyos tekintetben nem volt egyértelmű. Noha a főtanácsnok jelezte, hogy hajlik ezen érv elfogadására, nem kérte fel a Bíróságot arra, hogy hivatalból hozzon fel egy arra alapított jogalapot, hogy a RAC megsértette indokolási kötelezettségét, hanem éppen ellenkezőleg úgy ítélte meg, hogy ezt az érvet el kell utasítani, mivel az e vélemény indokolását érinti, és önmagában nem indokolja azt a következtetést, amelyre e felek jutottak, és amely szerint a RAC nem vett figyelembe minden releváns tényt.

49 Mindenesetre a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően úgy véli, hogy a fellebbezésekről való határozathozatalhoz szükséges valamennyi információval rendelkezik, és hogy az ügyeket nem olyan érv alapján kell eldönteni, amelyet a felek nem vitattak meg.

50 A fenti megfontolásokra tekintettel az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelmet el kell utasítani.

A fellebbezésekről

51 A C-71/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására a Francia Köztársaság négy jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 78. pontjában szereplő azon értékelése során elkövetett állítólagos hibákra vonatkozik, amely szerint a Heinrich-tanulmány volt az a „meghatározó” tanulmány, amelyen a RAC véleménye alapul, amely jogalap két részből áll. Az első rész az elé terjesztett bizonyítékok Törvényszék általi elferdítésén, a második rész pedig téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék megsértette a rákkeltő anyagok osztályozására vonatkozó, az 1272/2008 rendeletben előírt elveket. A második jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék túllépte a bírósági felülvizsgálatának korlátait, mivel ezen ítélet 100–103. pontjában a Morrow-féle számítás keretében, a sűrűség meghatározását illetően az RAC értékelését a saját értékelésével helyettesítette. Harmadik jogalapjával a Francia Köztársaság azt állítja, hogy a Törvényszéknek az említett ítélet 157. és 158. pontjában kifejtett azon megállapítása, amely szerint a titán-dioxid önmagában nem alkalmas rák okozására, sérti az indokolási kötelezettséget. Negyedik jogalapjával azt állítja, hogy e következtetés téves jogalkalmazáson alapul, mivel az 1272/2008 rendelet I. mellékletének 3.6.2.2.1. pontja értelmében vett, „valamely belső tulajdonságából adódóan rákos megbetegedést [okozó anyag]” fogalmának téves értelmezésén alapul.

52 A C-82/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására a Bizottság öt jogalapra hivatkozik. Az első jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék elferdítette az elé terjesztett bizonyítékokat, amikor megállapította, hogy a RAC és a Bizottság a Heinrich-tanulmány megbízhatóságát és elfogadhatóságát illetően nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amely jogalap két részből áll. Az első rész a Törvényszék ugyanazon értékelésére vonatkozik, mint amely a Francia Köztársaság első jogalapjának tárgyát képezi. A második a megtámadott ítélet 120. pontjában megfogalmazott azon következtetésre vonatkozik, amely szerint a Morrow-féle számítás „döntő” volt a RAC e tanulmány megbízhatóságára és elfogadhatóságára vonatkozó értékelésének alátámasztásához. A második és a harmadik jogalap lényegében ugyanazon a kifogáson alapul, mint a Francia Köztársaság második és negyedik jogalapja.

53 A C-71/23. P. sz. ügyben benyújtott válaszbeadványában az ECHA a Francia Köztársaság által felhozott második fellebbezési jogalap alátámasztásául két további részre hivatkozik, amelyekben ez az ügynökség lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék túllépte hatáskörét az e fellebbezés első jogalapjának első részében említett értékelés, valamint a C-82/23. P. sz. ügyben a Bizottság által felhozott első fellebbezési jogalap második részének tárgyát képező értékelés során. Ezentúl e válaszbeadványban az ECHA arra alapított jogalapra hivatkozik, hogy a Törvényszék túllépte a bírósági felülvizsgálatának korlátait azáltal, hogy a Heinrich-tanulmányban megfigyelt daganatok okairól foglalt állást. A C-82/23. P. sz. ügyben benyújtott válaszbeadványában az ECHA lényegében szintén e két további részre és erre az új jogalapra hivatkozik.

Az ECHA által a két egyesített ügyben önállóan hivatkozott jogalapok és jogalaprészek elfogadhatóságáról

A felek érvei

54 Az ECHA azt állítja, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a fellebbezési eljárásban részt vevő többi fél válaszbeadványában új jogkérdéseket terjeszthet elő.

55 Viszonválaszában a CWS és társai, valamint a Billions Europe és társai azt állítják, hogy az ECHA válaszbeadványának elfogadhatatlan az ezen ügynökség által önállóan felhozott további jogalapokat és érveket tartalmazó része, mivel azok nem a fellebbezésnek való helyt adásra vagy a fellebbezés elutasítására irányulnak, amint azt az eljárási szabályzat 174. cikke megköveteli, és azokat e szabályzat 176. és 178. cikkének megfelelően csak csatlakozó fellebbezés keretében lehet előterjeszteni.

A Bíróság álláspontja

56 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzatának 174. cikke szerint a válaszbeadványban foglalt kérelmeknek a fellebbezésnek egészben vagy részben történő helyt adására vagy a fellebbezés egészben vagy részben történő elutasítására kell irányulniuk. Egyebekben e szabályzat 172. és 176. cikke értelmében a válaszbeadvány benyújtására feljogosított felek külön iratban, a válaszbeadványtól elkülönítve csatlakozó fellebbezést nyújthatnak be, amelynek az említett szabályzat 178. cikkének (1) bekezdése, valamint a (3) bekezdésének második mondata szerint olyan jogalapok és érvek alapján kell a Törvényszék határozatának egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére irányulnia, amelyek különböznek a válaszbeadványban felhozott jogalapoktól és érvektől.

57 Ezen együttesen értelmezett rendelkezésekből kitűnik, hogy a válaszbeadvány nem irányulhat arra, hogy a fellebbezésben felhozottaktól eltérő és önálló indokok alapján kérje a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezését, mivel ilyen indokokat csak csatlakozó fellebbezés keretében lehet felhozni (2020. szeptember 3-i Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland és társai kontra Bizottság ítélet, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 48. pont).

58 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy – amint az az ECHA válaszbeadványaiból kifejezetten kitűnik – a második jogalap két további része és az ezen ügynökség által e beadványok keretében felhozott, a jelen ítélet 53. pontjában említett új jogalap a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésére a két fellebbezésben hivatkozottaktól eltérő és önálló indokok alapján irányul, tehát azokat a Bíróság csak egy esetleges csatlakozó fellebbezés keretében vizsgálhatja.

59 Az ECHA által válaszbeadványában hivatkozott 1999. február 11-i Antillean Rice Mills és társai kontra Bizottság ítélet (C-390/95 P, EU:C:1999:66, 20–23. pont) nem kérdőjelezheti meg ezt a megállapítást, mivel ebben az ítéletben a Bíróság az eljárási szabályzatának egy korábbi változatára támaszkodott, amely olyan rendelkezéseket tartalmazott, amelyek lehetővé tették a Törvényszék előtti eljárásban részt vevő felek számára, hogy a fellebbezésben fel nem hozott jogalapokat tartalmazó válaszbeadványt nyújtsanak be, viszont nem írta elő e felek számára csatlakozó fellebbezés benyújtásának lehetőségét.

60 Ebből következik, hogy e két további részt és ezt az új jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A két fellebbezés első, a bizonyítékok elferdítésére és téves jogalkalmazásra alapított jogalapjáról, amennyiben a Törvényszék a Heinrich-tanulmányt „meghatározónak”, a Morrow-féle számítást pedig a RAC véleménye szempontjából „döntőnek” tekintette

Az első jogalapoknak a bizonyítékok elferdítésére alapított első részeiről, amennyiben a Törvényszék a Heinrich-tanulmányt a RAC véleménye szempontjából „meghatározónak” tekintette

– *A felek érvei*

61 A Francia Köztársaság, amelyet az ECHA támogat, arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Heinrich-tanulmány volt az egyetlen olyan tanulmány, amelyen a RAC véleménye alapult.

62 E tekintetben a Francia Köztársaság úgy véli, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 78. pontjában a Heinrich-tanulmányt „meghatározó tanulmánynak” minősítette, úgy ítélte meg, hogy a RAC véleménye kizárólag e tanulmányon alapult. E tekintetben ezen ítélet 67. pontjára támaszkodik, amelyben a Törvényszék rámutatott, hogy meg kell vizsgálni, hogy a Heinrich-tanulmány önmagában meghatározó-e a vitatott osztályozás és címkézés szempontjából, „ennek hiányában [az elsőfokú eljárás felpereseinek] e tanulmány megbízhatóságának és elfogadhatóságának vitatására irányuló érvelését mint hatástalant el kell utasítani”.

63 Ugyanakkor az említett ítélet 74., 76. és 77. pontjában a Törvényszék maga állapította meg először is azt, hogy a RAC szerint a Lee és társai tanulmány (1985) (a továbbiakban: Lee-tanulmány) és a Heinrich-tanulmány az inhalációs rákkeltő hatásra vonatkozó „kulcsfontosságú tanulmányok”, másodszor, hogy e két tanulmány közül e bizottság a titán-dioxid besorolására vonatkozó javaslata „lényegében” a Heinrich-tanulmányra támaszkodott, mivel a Lee-tanulmány „önmagában nem meghatározó vagy elegendő” a titán-dioxid osztályozására vonatkozó javaslat alátámasztásához, harmadszor pedig, hogy „e két kulcsfontosságú tanulmányon kívül a RAC véleménye más tanulmányokat is említ, de csak a Heinrich-tanulmány eredményeinek alátámasztásaként vagy kiegészítéseként”. E tényezőkből tehát kitűnik, hogy nem a Heinrich-tanulmány volt az egyetlen „kulcsfontosságú tanulmány”, amelyre a RAC támaszkodott, és hogy a többi tanulmány, még ha azokat e bizottság csak kiegészítő jelleggel vette is figyelembe, mégis hozzájárult az említett bizottság tudományos értékeléséhez. Következésképpen a Törvényszék azáltal, hogy úgy ítélte meg, hogy a Heinrich-tanulmány volt a RAC véleménye szempontjából „meghatározó tanulmány”, nyilvánvalóan tévesen értékelte az elé terjesztett bizonyítékokat, tehát elferdítette azokat.

64 A Bizottság, amelyet a Svéd Királyság támogat, a maga részéről azt is állítja, hogy ez az értékelés elferdíti a bizonyítékokat, különösen arra hivatkozva, hogy a RAC véleményéből nyilvánvalóan kitűnik, hogy e bizottság meghatározta az adatok bizonyító erejét, és a titán-dioxidhoz kapcsolódó veszélyek értékelése szempontjából relevánsnak ítélt valamennyi információra támaszkodott, anélkül hogy az 1272/2008 rendelet I. melléklete 1.1.1.3. és 3.6.2.1. pontjának megfelelően „döntő” jelentőséget tulajdonított volna a Heinrich-tanulmánynak.

65 A CWS és társai, valamint a Billions Europe és társai azt állítják, hogy a Francia Köztársaság és a Bizottság érvelése valójában arra irányul, hogy a Bíróság vizsgálja felül a bizonyítékokat, és ezért elfogadhatatlan. Ezenkívül e felek vitatják ezen érvelés megalapozottságát.

– *A Bíróság álláspontja*

66 Az ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58. cikkének első bekezdése értelmében a fellebbezés csak jogkérdésekre vonatkozhat. Következésképpen kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel az elé terjesztett releváns tények, valamint bizonyítékok megállapítására és értékelésére. E tényeknek és bizonyítékoknak az értékelése tehát – azok elferdítésének esetét kivéve – nem minősül jogkérdésnek, amely fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálata alá tartozna (2020. október 15-i Deza kontra Bizottság ítélet, C-813/18 P, EU:C:2020:832, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

67 Ilyen elferdítés akkor valósul meg, ha a meglévő bizonyítékok értékelése új bizonyítékok felhasználása nélkül is nyilvánvalóan tévesnek mutatkozik. Az ilyen elferdítésnek azonban nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükség lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelésére. Ezenkívül amennyiben a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette a bizonyítékokat, pontosan meg kell jelölnie az e bíróság által állítólagosan elferdített bizonyítékokat, és bizonyítania kell azokat az értékelési hibákat, amelyek megítélése szerint a Törvényszéket ehhez az elferdítéshez vezették (2020. október 15-i Deza kontra Bizottság ítélet, C-813/18 P, EU:C:2020:832, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

68 A jelen ügyben a jelen részeknek a CWS és társai, valamint a Billions Europe és társai által vitatott elfogadhatóságát illetően meg kell állapítani, hogy a fellebbezők azt állítják, hogy a RAC véleményének azon elemeire tekintettel, amelyekre a Törvényszék maga is hivatkozott, a RAC azon következtetése, amely szerint a Heinrich-tanulmány az a „meghatározó tanulmány”, amelyen e bizottságnak a titán-dioxid osztályozására vonatkozó javaslata alapul, nyilvánvalóan téves, és e bizonyítékok elferdítésének minősül. Ez az érvelés tehát nem arra irányul, hogy a Bíróság újból értékelje az RAC véleményét, hanem arra, hogy vizsgálja meg, hogy a Törvényszék által az e véleménnyel kapcsolatban tett ténymegállapításokból levont következtetés nem nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen-e ezekkel a megállapításokkal, ami a Bíróság hatáskörébe tartozik. Ezenkívül a fellebbezők pontosan e vélemény azon részeire hivatkoznak, amelyeket álláspontjuk szerint elferdítettek, és megfelelően bemutatják a Törvényszék által állítólagosan elkövetett elemzési hibákat. Érvelésük tehát elfogadható.

69 Mindazonáltal először is a Francia Köztársaság érvelését illetően mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az a megtámadott ítélet 78. pontjának téves értelmezésén alapul, amely szerint a Törvényszék azáltal, hogy a Heinrich-tanulmányt e 78. pontban „meghatározó tanulmánynak” minősítette, azt kívánta bizonyítani, hogy a RAC véleménye kizárólag e tanulmányon alapult.

70 Ugyanis, amint az mind az említett 78. pont egészéből, mind pedig ezen ítélet 67–77. pontjából – amelyekből ugyanezen 78. pont a következtetést vonja le – kifejezetten kitűnik, a Heinrich-tanulmány „meghatározónak” minősítését úgy kell értelmezni, hogy a Törvényszék ezzel úgy ítélte meg, hogy e tanulmány önmagában döntő erejű volt a titán-dioxid RAC általi osztályozására vonatkozó javaslat szempontjából, és az e bizottság által figyelembe vett többi tanulmány és tudományos bizonyíték – ideértve a Lee-tanulmányt is – e tekintetben csak kiegészítő szerepet játszott, mivel az említett bizottság úgy ítélte meg, hogy azok önmagukban nem elegendőek e javaslat alátámasztására.

71 Ennélfogva a Francia Köztársaság érvelését, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

72 Másodszor, ami a Bizottság érvelését illeti, egyrészt meg kell állapítani, hogy ellentétben azzal, amit a Bizottság láthatóan vél, az a tény, hogy a RAC meghatározta az adatok bizonyító erejét, és minden olyan információra támaszkodott, amelyet a titán-dioxidhoz kapcsolódó veszélyek értékelése szempontjából relevánsnak ítélt, önmagában nem összeegyeztethetetlen a Törvényszék azon következtetésével, amely szerint a Heinrich-tanulmány ezen anyag osztályozása szempontjából „meghatározó” jellegű volt.

73 E tekintetben az 1272/2008 rendelet I. mellékletének 1.1.1.3. pontja értelmében „[a] bizonyítékok súlyának mérlegelésével történő meghatározás azt jelenti, hogy együttesen kell figyelembe venni a veszély meghatározására hatást gyakorló összes rendelkezésre álló információt”. Ennek keretében „a pozitív és a negatív eredményeket össze kell vetni, aminek eredménye a bizonyítékok súlyának mérlegelésével történő meghatározás”. Ezenkívül ezen I. melléklet 3.6.2.1. pontja rendelkezéseinek megfelelően az ez utóbbi pontban szereplő 3.6.1. táblázat jelzi, hogy valamely anyagnak a 2. kategóriába, vagyis a feltehetően humán rákkeltő anyagok kategóriájába való besorolása emberi és/vagy állatkísérletekből származó bizonyíték alapján történik, amely – a bizonyító erő és a további megfontolások alapján – nem elég meggyőző ahhoz, hogy az anyagot az 1A. vagy 1B. kategóriába, azaz ismert vagy vélelmezett rákkeltő anyagként lehessen besorolni. Végül az említett melléklet 3.6.2.2. 1 pontja értelmében valamely rákkeltő anyag – ideértve a 2. kategóriába tartozó anyagot is – besorolásának megbízható és elfogadható vizsgálatokból származó adatokon kell alapulnia.

74 Ebből az következik, hogy az ilyen értékelés keretében, és különösen a figyelembe vett tanulmányok „megbízható és elfogadható” jellegének, valamint az e tanulmányokból származó adatok „súlyának” mérlegelése keretében a RAC ezen adatok némelyikének nagyobb jelentőséget tulajdoníthat más adatokhoz képest annak megállapítása érdekében, hogy szükséges-e, vagy sem, valamely anyag emberre rákkeltő anyagként való harmonizált osztályozása és címkézése.

75 Másrészt a Bizottság nem állítja, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 70–77. pontjában tett azon megállapítások, amelyek alapján a Törvényszék a RAC véleményének következtetései tekintetében a Heinrich-tanulmány „meghatározó” jellegét állapította meg, elferdítenék a tényeket.

76 Így, először is, az ezen ítélet 70. pontjában tett megállapítások szerint a RAC úgy ítélte meg, hogy a Lee- és a Heinrich-tanulmány, az egyedüli olyan tanulmányok, amelyek a titán-dioxidnak való kitettséget követően daganatok kialakulását mutatták ki, a RAC szerint „az inhalációs úton fennálló rákkeltő hatás szempontjából kulcsfontosságú tanulmányok”.

77 Másodszor, a Törvényszék által az említett ítélet 74. és 75. pontjában elvégzett elemzés szerint a Lee-tanulmány és a Heinrich-tanulmány e bizottság által végzett összehasonlításából kitűnik, hogy a Lee-tanulmány nem lehetett „meghatározó befolyással” a titán-dioxid osztályozására, mivel e vizsgálat során az expozíciós feltételek túlzottak voltak, míg a Heinrich-tanulmány esetében nem ez volt a helyzet, mivel ez utóbbi eredményei „kellően megbízhatóak, relevánsak és megfelelőek voltak a [titán-dioxid] rákkeltő potenciáljának értékeléséhez”. Következésképpen, amint az ezen ítélet 76. pontjában megállapításra került, azon két tanulmány közül, amelyek az említett bizottság szerint az inhalációs úton fennálló rákkeltő hatás kulcsfontosságú tanulmányai voltak, a bizottság úgy vélte, hogy a Heinrich-tanulmány elsőbbséget élvez a Lee-tanulmánnyal szemben, mivel ez utóbbi önmagában nem meghatározó vagy elegendő a titán-dioxid osztályozására vonatkozó javaslat alátámasztásához.

78 Harmadszor, bár a bizonyítékok súlyának mérlegelése módszerének megfelelően a RAC nem csupán a patkányokon végzett inhalációs toxicitásra vonatkozó vizsgálatokat vette figyelembe, hanem – amint azt a Bizottság pontosan a RAC véleményének érintett részeire utalva jelzi – a rendelkezésre álló többi tanulmányt és információt is, a Törvényszék nem állítja, hogy e bizottság nem vette figyelembe mindezeket a tényezőket. Ezzel szemben ítéletének 77. pontjában a Törvényszék rámutat, hogy a RAC véleménye más tanulmányokat is említ, „de csak a Heinrich-tanulmány eredményeinek alátámasztásaként vagy kiegészítéseként”.

79 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Törvényszék nem ferdítette el az említett véleményt, amikor a RAC véleménye ezen elemzésének egészéből azt a következtetést vonta le, hogy a Heinrich-tanulmány „meghatározó” volt e vélemény szempontjából, tehát végső soron a titán-dioxid harmonizált osztályozása és címkézése tekintetében, amely megfelel az említett véleménynek.

80 Ebből következően a Bizottság érvelését, következésképpen pedig az első jogalapok első részeit együttesen mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

A C-71/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második, téves jogalkalmazásra alapított részéről, amennyiben a Törvényszék megsértette a rákkeltő anyagok osztályozására vonatkozóan az 1272/2008 rendeletben előírt elveket

– *A felek érvei*

81 A Francia Köztársaság, amelyet a Svéd Királyság és az ECHA támogat, arra hivatkozik, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a Heinrich-tanulmányt „meghatározó” tanulmánynak minősítette, figyelmen kívül hagyta a RAC által figyelembe vett összes többi adatot, következésképpen megsértette az 1272/2008 rendelet I. mellékletének 1.1.1.3. és 3.6.2.1. pontjában foglalt, a bizonyítékok súlyának mérlegelésére vonatkozó elveket. Ugyanis, bár az ilyen meghatározás keretében bizonyos adatok nagyobb súllyal bírhatnak, mint mások, e rendelkezésekből az következik, hogy azok együttes olvasata teszi lehetővé a tudományos értékelés megalapozását. Végeredményben a „meghatározó tanulmány” fogalma az adatok súlyának mérlegelésén alapuló tudományos értékelés keretében használt tanulmány minősítése szempontjából sem az alkalmazandó jogszabályokban, sem az ítélkezési gyakorlatban nem szerepel.

82 A CWS és társai, valamint a Billions Europe és társai vitatják ezen érvelés megalapozottságát.

– *A Bíróság álláspontja*

83 Meg kell állapítani egyrészt, hogy – amint az a jelen ítélet 72–74. pontjából kitűnik, és amint azt végeredményben maga a Francia Köztársaság is elismeri – az 1272/2008 rendelet I. mellékletében foglalt, az adatok súlyának mérlegelésére vonatkozó elvekkel nem ellentétes az, ha a RAC ezen adatok némelyikének nagyobb jelentőséget tulajdonít, mint másoknak annak megállapítása érdekében, hogy szükséges-e, vagy sem, valamely anyag humán rákkeltő anyagként történő harmonizált osztályozása és címkézése.

84 Másrészt a jelen ítélet 70. pontjából kitűnik, hogy a Francia Köztársaság állításával ellentétben a Törvényszék azzal, hogy a Heinrich-tanulmányt „meghatározó tanulmánynak” minősítette, nem „vetette el” a RAC által figyelembe vett összes többi adatot.

85 Következésképpen a C-71/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A C-82/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második, a bizonyítékok elferdítésére alapított részéről, amennyiben a Törvényszék megállapította, hogy a Morrow-féle számítás „döntő” volt a RAC Heinrich-tanulmány megbízhatóságára és elfogadhatóságára vonatkozó értékelésének alátámasztásához

– *A felek érvei*

86 A Bizottság, amelyet a Svéd Királyság támogat, arra hivatkozik, hogy a RAC véleményéből nyilvánvalóan kitűnik, hogy ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 120. pontjában megállapított, a Morrow-féle számítás nem volt „döntő” a Heinrich-tanulmányban megállapított tüdőtúlterhelés elfogadható szintjére, ekként e tanulmány megbízhatóságára és elfogadhatóságára vonatkozó értékelésének alátámasztása szempontjából.

87 E tekintetben ezen intézmény egyrészt azt állítja, hogy a RAC „körültekintő” megfogalmazást használt e számítás alkalmazásának minősítéséhez, rámutatva, hogy az „hozzájárulhat a »túlterhelés« kifejezéssel kapcsolatos konstruktív vitához, még akkor is, ha „nem lehet általánosan elfogadott koncepció”. Másrészt a RAC véleményéből egyértelműen kitűnik, hogy e bizottság a tüdőtúlterhelés elfogadható szintjét más elemek alapján is értékelte, ilyen például a pulmonális eliminációs felezési idő, amely közelít a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) vonatkozó iránymutatásában ajánlott körülbelül egyéves időszakhoz, a 10 mg/m^3 „viszonylag alacsony” expozíciós szint, a titán-dioxid-részecskék átlagos aerodinamikai átmérője (DAM), amely az 1272/2008 rendelet I. mellékletének 3.1.2.3.2. pontjában ajánlott értéktartományba esik, továbbá a Heinrich tanulmány egy másik tudományos vizsgálatból eredő külső validálása. Márpedig a RAC által figyelembe vett tényezők közül önmagában egyetlen elem sem volt „döntő”. Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet 112. pontjában tévesen állapította meg, hogy a RAC véleménye „ellentmond” a Bizottság és az ECHA azon érveinek, amelyek azt hangsúlyozzák, hogy a RAC ezekre az elemekre is támaszkodott.

88 A CWS és társai, valamint a Billions Europe és társai a jogalap jelen részének elfogadhatatlanságára hivatkoznak azzal az indokkal, hogy az a bizonyítékok Bíróság általi felülvizsgálatára irányul. Ezenkívül vitatják az e rész alátámasztása érdekében előadott érvelés megalapozottságát.

– *A Bíróság álláspontja*

89 A jelen rész elfogadhatóságát illetően rá kell mutatni, hogy az azt alátámasztó érvelésével a Bizottság azt kívánja bizonyítani, hogy a Törvényszék azon álláspontjának, amely szerint a Morrow-féle számítás „döntő” volt a RAC véleményében szereplő, arra vonatkozó következtetések alátámasztása érdekében, hogy a Heinrich-tanulmány keretében mért tüdőtúlterhelés az elfogadható intervallumban volt, nyilvánvalóan ellentmond e vélemény szövege, amelyből egyértelműen kitűnik, hogy e következtetések más bizonyítékokon is alapulnak, és hogy az említett véleményben figyelembe vett egyetlen elem sem „döntő”. Ebből következik, hogy ellentétben azzal, amit a CWS és társai, valamint a Billions Europe és társai állítanak, ez az érvelés nem arra irányul, hogy a Bíróság újból értékelje a RAC véleményét, hanem arra, hogy állapítsa meg, hogy a Törvényszék azt elferdítette. Így a jogalap e része elfogadható.

90 Az ügy érdemét illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 112. pontjában megállapította, hogy a RAC véleménye ellentmond a Bizottság és az ECHA azon érveinek, „amelyek szerint a Heinrich-tanulmány RAC általi értékelését nem kizárólag a [Morrow-féle számítás] alapján végezték el, sőt, hogy az nem függött e számítástól”, és ezen ítélet 113–119. pontjában kifejtette az e megállapítást alátámasztó indokokat.

91 Közelebbről, az említett ítélet 113. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a RAC a Lee- és a Heinrich-tanulmányban szereplő expozíciós feltételekkel kapcsolatban több releváns tényezőre is rámutatott, így különösen a pulmonális eliminációs felezési időre, valamint és az anyag dózisa és koncentrációja alapján az expozíciós szintre, és arra a megállapításra jutott véleményének „Általános következtetés” című részében. egyrészt, hogy a Lee-tanulmányban szereplő túlzott expozíciós feltételek „az osztályozás céljára önmagukban érvénytelenítik e tanulmány eredményeit”, másrészt pedig, hogy a Heinrich-tanulmány eredményei kellően megbízhatóak, relevánsak és megfelelőek voltak a titán-dioxid rákkeltő potenciáljának értékeléséhez. Ezenkívül a Törvényszék rámutatott különösen a Lee-tanulmányt illetően, hogy a RAC a 250 mg/m^3 maximális expozíciós szint során túlzott pulmonális eliminációs felezési időt említett, a Heinrich-tanulmányt illetően pedig megjegyezte, hogy viszonylag alacsony volt a 10 mg/m^3 expozíciós szint.

92 Ugyanezen ítélet 114. pontjában a Törvényszék ugyanakkor rámutatott arra, hogy ezen általános következtetés során a RAC arra is emlékeztetett, hogy a Lee-tanulmány keretében mért tüdőtúlterhelés nem volt elfogadható tartományban, ami a részecskeeltávolítási mechanizmusok szinte teljes leállásához vezetett, míg a Heinrich-tanulmány esetében nem ez volt a helyzet, amelyben a tüdőtúlterhelés az elfogadható tartományba esett. Márpedig ezen ítélet 115. pontjában a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy e bizottság a Morrow-féle számítás alapján vonta le következtetéseit azon kérdést illetően, hogy a Lee- és a Heinrich-tanulmány keretében kimutatott tüdőtúlterhelés szintje elfogadható volt-e. A megtámadott ítélet 116. pontjában ebből a Törvényszék azt állapította meg, hogy a RAC nem a pulmonális eliminációs felezési idő és a dózis, valamint a titán-dioxid-részecskék koncentrációja alapján vonta le a Heinrich-tanulmány keretében kimutatott tüdőtúlterhelés szintjére, és így e tanulmány eredményeinek elfogadhatóságára vonatkozó következtetéseit.

93 Márpedig a RAC véleményének a Bizottság által hivatkozott részeiből egyértelműen kitűnik, hogy a Lee- és a Heinrich-tanulmányok – amelyek e vélemény megfogalmazása szerint a titán-dioxid osztályozása szempontjából rákkeltő hatásra vonatkozó „kulcsfontosságú tanulmányoknak” minősülnek – összehasonlítása keretében e bizottság a Morrow-féle számítás alapján azt kívánta értékelni, hogy a patkányok tüdőtúlterhelésének szintje e két tanulmányban elfogadható-e. Így,

annak ellenére, hogy – amint arra a Bizottság hivatkozik – az említett bizottság óvatos megfogalmazást alkalmazott, amely azt sugallta, hogy e számítás alkalmazása vitatható, ez nem változtat azon, hogy – amint azt a Törvényszék megállapította – az említett bizottság kizárólag e jelentés alapján jutott arra a következtetésre, hogy a tüdőtúlterhelés szintje a Heinrich-tanulmányt illetően elfogadható tartományban volt, de a Lee-tanulmány esetében nem ez volt a helyzet.

94 Kétségtelen, hogy – amint az az említett véleménynek a megtámadott ítélet 113. és 114. pontjában hivatkozott „Általános következtetés” című részéből kitűnik – a RAC nem kizárólag azokra az eredményekre támaszkodott, amelyekre a Morrow-féle számítás révén a tüdőtúlterhelés elfogadható szintjét illetően jutott, amikor megállapította, hogy egyrészt a Lee-tanulmány expozíciós feltételei túlzottak voltak, és érvénytelenítik e tanulmány eredményeit a titán-dioxid rákkeltő anyagként való osztályozása céljából, és másrészt, hogy a Heinrich-tanulmány eredményei megbízhatóak, relevánsak és koherensek voltak a Gebel és társai tanulmány (2012) eredményeihez képest, amely tanulmány más, „gyengén oldható, alacsony toxicitású részecskék” patkánynál alkalmazott inhalációs rákkeltő hatásra vonatkozott.

95 A RAC véleményének e részéből azonban az is egyértelműen kitűnik, hogy az elfogadható tüdőtúlterhelés szintjének a Morrow-féle számítás alapján történő értékelése meghatározó szerepet játszott a Heinrich-tanulmány megbízható és elfogadható jellegének megállapításában, így a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 120. pontjában e számítást „döntőnek” minősítette a RAC e tekintetben tett következtetéseinek alátámasztása szempontjából, nem értékelte a bizonyítékokat nyilvánvalóan tévesen.

96 Ebből következik, hogy a C-82/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

97 A fenti megfontolásokra tekintettel a két fellebbezés első jogalapjait mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

A fellebbezések második, arra alapított jogalapjairól, hogy a Törvényszék túllépte bírósági felülvizsgálati jogkörének korlátait, amennyiben a saját értékelésével helyettesítette a RAC értékelését a részecskék sűrűségének a Morrow-féle számítás keretében történő meghatározását illetően

A felek érvei

98 Második jogalapjaival a Francia Köztársaság és a Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 100., 102. és 103. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a saját értékelésével helyettesítette az RAC és a Bizottság értékelését, és ezáltal túllépte a bírósági felülvizsgálatának korlátait.

99 A fellebbezők szerint ugyanis annak megállapításával, hogy a Morrow-féle számítás alkalmazása céljából a RAC-nak a titán-dioxid-részecskék alacsonyabb sűrűségét kellett volna figyelembe vennie, mint az általa használt 4,3 g/cm^3, és hogy e számítás céljából inkább a titán-dioxid nano-dioxid-részecskék agglomerátumainak sűrűségét kellett volna figyelembe vennie, a Törvényszék megsértette a RAC és a Bizottság mérlegelési jogkörét.

100 E jogalapok alátámasztása érdekében a fellebbezők először is arra hivatkoznak, hogy ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 100. pontjában megállapított, a RAC megvizsgálta a részecskék sűrűségének meghatározásához szükséges tényezőket, egyebek mellett azt a tényt, hogy nanoméretük miatt a titán-dioxid-részecskék jellemzően aggregálódnak.

101 Másodszor a fellebbezők azt állítják, hogy tudományos szakvéleménye keretében a RAC jogosan tekinthette megfelelőnek a részecskesűrűség 4,3 g/cm^3-es „szabványos” értékét.

102 Így a Francia Köztársaság szerint a RAC figyelembe vehette a részecskék tüdőben való tömörödésének jelenségét. Ezenkívül nem vélelmezhető, hogy a részecske-agglomerátumok sűrűsége 1,6 g/cm^3 volt. A Bizottság a maga részéről azt állítja, hogy a Heinrich-tanulmány nem jelölte meg a vizsgált titán-dioxid-részecskék sűrűségét, sem az agglomerálódás és a tömörödés mértékét.

103 Harmadszor a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék azáltal, hogy nyilvánvaló értékelési hibát állapított meg azzal az indokkal – amely többek között a megtámadott ítélet 100. és 102. pontjából kitűnik –, hogy a RAC a titán-dioxid-részecskék sűrűségének megfelelő értéket, nem pedig e részecskék agglomerátumainak megfelelő értéket fogadott el, állást foglalt azon tudományos következtetésekről, amelyekre a RAC a rendelkezésére álló információk alapján jutott, amely állásfoglalás nem tartozik a hatáskörébe.

104 A második fellebbezési jogalapok alátámasztása érdekében az ECHA és a Svéd Királyság hangsúlyozza, hogy a részecskék agglomerálódásának kérdése, különösen a tüdő környezetében, olyan különösen összetett tudományos kérdés, amely nem tartozik a Törvényszék hatáskörébe.

105 A CWS és társai, valamint a Billions Europe és társai vitatják a fellebbezők, valamint a Svéd Királyság és az ECHA érvelésének megalapozottságát.

– A Bíróság álláspontja

106 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint mivel az európai uniós hatóságok különösen a tudományos és technikai rend fölöttébb összetett tényeinek értékelésében, széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk tett intézkedések természete és terjedelme meghatározásának tekintetében, az uniós bíróság felülvizsgálatának annak vizsgálatára kell korlátozódnia, hogy az ilyen jogkör gyakorlása nem volt-e nyilvánvalóan hibás, vagy nem követtek-e el hatáskörrel való visszaélést, illetve hogy e hatóságok nem lépték-e nyilvánvalóan túl a mérlegelési jogkörük határait. E körülmények között az uniós bíróság nem helyettesítheti a saját, tudományos és technikai rendre vonatkozó ténybeli megállapításaival az intézmények megállapításait, mivel az EK-Szerződés kizárólag ez utóbbiakat hatalmazta fel e feladat elvégzésére (lásd ebben az értelemben: 2011. július 21-i Nickel Institute ítélet, C-14/10, EU:C:2011:503, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. november 9-i Chemours Netherlands kontra ECHA ítélet, C-293/22 P, EU:C:2023:847, 134. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

107 Közelebbről ezzel kapcsolatban a Bíróság megállapította, hogy az uniós hatóságok széles mérlegelési jogköre, amelynek gyakorlása csak korlátozott bírósági felülvizsgálat alá tartozik, nem kizárólag a meghozandó rendelkezések jellegére és hatályára vonatkozik, hanem bizonyos mértékig az alapvető adatok megállapítására is. Az ilyen bírósági felülvizsgálat azonban, még ha annak korlátozott is a terjedelme, szükségessé teszi, hogy az uniós hatóságok, amelyek a szóban forgó jogi aktus alkotói, bizonyíthassák az uniós bíróság előtt, hogy a jogi aktust mérlegelési jogkörük tényleges gyakorlásával fogadták el, amely feltételezi az ezen aktus által szabályozni

szándékozott helyzet valamennyi releváns tényének és körülményének figyelembevételét (2023. november 9-i, Chemours Netherlands kontra ECHA ítélet, C-293/22 P,EU:C:2023:847, 135. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

108 A jelen ügyben a Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy a Billions Europe és társai a Törvényszék előtt azzal az indokkal hivatkoztak a RAC és a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibájára, hogy a Morrow-féle számításnak a Lee- és Heinrich-tanulmányra való alkalmazása során, amelyeket e tanulmányok megbízhatóságának és elfogadhatóságának értékelése céljából végeztek el, a RAC a titán-dioxid-részecskék 4,3 g/cm^3-es sűrűségét fogadta el, noha a „P25” típusú titán-dioxid nanorészecske-agglomerátumainak sűrűségét kellett volna figyelembe vennie, amely az e felek által megjelölt tudományos tanulmányok szerint 1,6 g/cm^3.

109 Válaszul a Bizottság és az ECHA azt állította, hogy a RAC helyesen járt el azzal, hogy nem a titán-dioxid nanorészecske-agglomerátumainak sűrűségét, hanem ezen anyag részecskéinek sűrűségét vette figyelembe, mivel a Heinrich-tanulmány nem jelölte meg sem a vizsgált részecskék sűrűségét, sem e részecskék agglomerálódásának és tömörödésének mértékét, és e körülmények között helyénvaló volt, hogy a RAC a titán-dioxid-részecskék sűrűségének „standard” értékét, vagyis a tudományos közösség által e sűrűség tekintetében elfogadott referenciaértéket vegye figyelembe.

110 A megtámadott ítélet 97. pontjában a Törvényszék rámutatott, hogy „függetlenül attól, hogy a RAC-nak milyen pontos sűrűségértéket kellett figyelembe vennie a [Morrow-féle számítás] során, aminek vizsgálata mindenesetre nem az [ő] feladata, az [elsőfokú eljárás felpereseinek] érvelése mindenekelőtt azt a kérdést veti fel, hogy a RAC nyilvánvaló értékelési hibát követett-e el [a sűrűség figyelembe vett mértékét illetően”].

111 A Törvényszék ebben az összefüggésben állapította meg ezen ítélet 100. pontjában, hogy „[k]étségtelenül igaz […], hogy a Heinrich-tanulmány nem szolgál információval sem a vizsgált titán-dioxid-részecskék sűrűségére, sem agglomerálódásuk és tömörödésük mértékére vonatkozóan”, mindazonáltal „a RAC – azáltal, hogy a részecskék sűrűségének megfelelő, 4,3 g/cm^3-t kitevő sűrűségi értéket, tehát a nanoméretű titán-dioxid-részecskék agglomerátumainak sűrűségénél magasabb értéket fogadott el […] – nem vette figyelembe a jelen ügyben releváns összes tényezőt”. A Törvényszék szerint e tényezők magukban foglalják „a Heinrich-tanulmányban vizsgált részecskék tulajdonságait, különösen nanoméretüket és „P25” típusukat, azt, hogy e részecskék hajlamosak az agglomerálódásra, valamint azt, hogy a részecskék agglomerátumainak sűrűsége alacsonyabb a részecskék sűrűségénél, és következésképpen a részecskék agglomerátumai a tüdő alveoláris makrofágaiban nagyobb volument foglalnak el”.

112 Az említett ítélet 103. pontjában a Törvényszék ebből azt a következtetést vonta le, hogy a RAC „elmulasztotta figyelembe venni az összes releváns tényezőt a Heinrich-tanulmányban kimutatott tüdőtúlterhelés [Morrow-féle számítás] útján történő kiszámítása céljából”, azáltal, hogy nem vette figyelembe az ugyanezen ítélet 100. pontjában megjelölt elemeket, „tehát nyilvánvaló értékelési hibát követett el”. Ezenkívül ugyanezen pontban a Törvényszék kifejtette, hogy „a [RAC] hib[áj]a minden hitelességtől megfosztja az említett számítás [Heinrich-]tanulmányra történő alkalmazásának eredményét, következésképpen szintén nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaznak a RAC azon következtetései, amelyek szerint a tüdőtúlterhelés az említett tanulmány keretében elfogadható volt és az említett tanulmány eredményei kellően megbízhatóak, relevánsak és megfelelőek voltak a titán-dioxid rákkeltő potenciáljának értékeléséhez”.

113 A Törvényszéknek a jelen ítélet 110–112. pontjában felidézett megfontolásaiból tehát kitűnik, hogy – amint arra a főtanácsnok az indítványának 95. pontjában lényegében rámutatott – a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy téves a titán-dioxid-részecskék standard sűrűségének a RAC általi, a Morrow-féle túlterhelésszámítás céljából történő figyelembevétele és a jelen ügy körülményei között alacsonyabb sűrűségi értéket kellett volna alkalmazni.

114 Márpedig ezen értékeléssel a Törvényszék nem szorítkozott annak vizsgálatára, hogy a RAC megfelelően figyelembe vett-e minden olyan releváns tényezőt, amelyet a rendelkezésre álló tudományos ismeretek alapján figyelembe kellett vennie, a jelen ügyben, amint azt e bizottság a véleményében maga is megállapította, különösen a Heinrich-tanulmányban megfigyeltekhez hasonló, „P 25” típusú nanorészecskék azon tendenciáját, hogy maguknál a részecskéknél alacsonyabb sűrűségű agglomerátumokat hozzanak létre.

115 Ugyanis, noha a Törvényszék a megtámadott ítélet 100. pontjában rámutatott arra, hogy – amint azt a Bizottság és az ECHA előtte előadta, és amint azt a Billions Europe és társai nem vitatták – a Heinrich-tanulmány nem szolgál információval sem a vizsgált titán-dioxid-részecskék sűrűségére, sem agglomerálódásuk és tömörödésük mértékére vonatkozóan, mindenesetre úgy ítélte meg, hogy a RAC által elfogadott érték, amely a titán-dioxid-részecskék „standard” sűrűségének felel meg, nem megfelelő, mivel ez az érték „még mindig magasabb” volt, mint az agglomerátumok sűrűségének értéke.

116 Márpedig olyan körülmények között, amikor – amint az a Törvényszék saját megállapításaiból kitűnik – nem álltak rendelkezésre olyan adatok, amelyek lehetővé tették volna a titándioxid-részecskék sűrűsége Morrow-féle számítás Heinrich-tanulmányra történő alkalmazása céljából figyelembe veendő típusának megbízható módon történő megállapítását, nem a Törvényszék feladata volt, hogy saját maga döntsön a titán-dioxid-részecskék RAC által megállapított sűrűsége megfelelőségének kérdésében e részecskék agglomerálódásának jelenségére tekintettel – amely kérdés tudományos értékelés elvégzését követelte meg –, és hogy végső soron e tekintetben saját következtetéseivel helyettesítse a hatáskörrel rendelkező hatóságok következtetéseit.

117 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint azonban, amennyiben a Törvényszék határozatának indokolása az uniós jogot sérti, de a rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, az ilyen jogsértés nem eredményezheti e határozat hatályon kívül helyezését, és az indokolást meg kell változtatni (2019. január 23-i Mamoli Robinetteria kontra Bizottság ítélet, C-419/17 P, EU:C:2019:52, 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

118 E tekintetben, amint arra a jelen ítélet 107. pontja emlékeztet, még ha az uniós hatóságok olyan mérlegelési jogkörrel rendelkeznek is, amely bizonyos mértékig kiterjed azon adatok megállapítására is, amelyek a hatáskörükbe tartozó jogi aktus elfogadásának alapjául szolgálhatnak, az uniós bíróság által e hatáskör felett gyakorolt felülvizsgálat megköveteli mindazonáltal, hogy e hatóságok bizonyítani tudják, hogy a szóban forgó jogi aktust e mérlegelési jogkör tényleges gyakorlása alapján fogadták el, és különösen azt, hogy figyelembe vették az ezen aktus által szabályozni szándékozott helyzet valamennyi releváns tényét és körülményét.

119 A jelen ügyben elegendő megállapítani, hogy – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 98. pontjában hangsúlyozta – a RAC véleményében megállapította, hogy a Heinrich-tanulmány értékelése során vizsgált nanoméretű primer részecskék, mint például a titán-dioxid-részecskék, hajlamosak az agglomerálódásra. Mindazonáltal, amint azt ugyanezen 98. pont hangsúlyozza, a

RAC csak „az aeroszolok, azaz a levegőben lévő lebegő részecskék” vonatkozásában tette ezt a megállapítást, anélkül hogy említést tett volna a Morrow-féle számítás alkalmazása céljából figyelembe veendő sűrűség típusával való esetleges összefüggésről.

120 Márpedig a fellebbezők és az álláspontjukat támogató többi fél nem vitatják, hogy – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 101. pontjában lényegében hangsúlyozta – a titán-dioxid-részecskék agglomerálódásának e jelensége hatással lehetett a titán-dioxid-részecskék sűrűsége értékének értékelésére, és ennélfogva a Morrow-féle számításnak a vizsgált tanulmányokra való alkalmazására, mivel ez az érték képezte e számítás egyik paraméterét. A RAC-nak tehát figyelembe kellett vennie e paramétert e számítás során.

121 Mindazonáltal, és noha a Törvényszék a megtámadott ítélet 99. pontjában megállapította, hogy a felek között nem vitatott, hogy a nanoméretű titán-dioxid-részecskék agglomerátumainak sűrűsége kisebb, mint a primer részecskék sűrűsége, ezen ítélet indokolásából kitűnik, hogy a RAC véleménye nem tartalmazott egyetlen olyan elemet sem, amely lehetővé tette volna a Törvényszék számára annak megállapítását, hogy e bizottság ténylegesen gyakorolta mérlegelési jogkörét, és megfelelően figyelembe vette az említett agglomerálódás jelenséget annak eldöntése érdekében, hogy e sűrűségbeli különbség ellenére a titán-dioxid primer részecskék „standard” értékének megfelelő értéket kell figyelembe venni.

122 Egyébiránt a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a hatáskörrel rendelkező uniós hatóságokat megillető széles mérlegelési jogkör ellenére az uniós bíróság hatáskörrel rendelkezik annak vizsgálatára, hogy nem hagyták-e figyelmen kívül egy megbízható tanulmány azon releváns elemeit, amelyek figyelembevétele módosította volna a rendelkezésükre álló bizonyítékok átfogó értékelését, és amely megfosztotta volna hihetőségétől a megtámadott jogi aktusban elfogadott végleges határozatot (lásd ebben az értelemben: 2023. március 9-i PlasticsEurope kontra ECHA ítélet (C-119/21 P, EU:C:2023:180, 52. pont).

123 Következésképpen a Bizottság és az ECHA által hivatkozott, a Heinrich-tanulmány értékelése keretében az agglomerálódás jelenségével és a titán-dioxid-részecskék sűrűségével kapcsolatos bizonytalanságok nem mentesíthetik a RAC-ot e jelenség és annak a Morrow-féle számítás e tanulmányra történő alkalmazása keretében figyelembe veendő részecskék sűrűségére gyakorolt esetleges hatásainak a legmegbízhatóbb és legfrissebb tudományos tanulmányok alapján történő értékelése alól, biztosítva, hogy a végül elfogadott sűrűségi érték kiválasztása megfelelő legyen. E bizonytalanságok azt sem akadályozhatták meg, hogy a Törvényszék e választás tudományos tanulmányokon alapuló vitatása esetén megvizsgálja, hogy e bizottság eleget tett-e ennek a kötelezettségnek.

124 Ami a Bizottságnak és az ECHA-nak a Lee- és a Heinrich-tanulmány összehasonlításának megkönnyítésére, valamint az ezen összehasonlításban szereplő bizonytalansági tényező bevezetésének elkerülésére irányuló szándékra alapított érvét illeti, e felek sem a Törvényszék, sem a Bíróság előtt nem fejtették ki, hogy a titán-dioxid-részecskék „standard” sűrűségértékétől eltérő sűrűségi érték választása mennyiben veszélyeztetheti az e két tanulmány közötti összehasonlítás megbízhatóságát, ideértve azt az esetet is, ha az elfogadott sűrűség koherensebb lenne a Heinrich-tanulmányból származó, rendelkezésre álló adatokkal.

125 A fenti indokokból az következik, hogy annak ellenére, hogy a Törvényszék tévesen vélte úgy, hogy a jelen ügyben az ő feladata a titán-dioxid-részecskék azon „standard” sűrűsége megfelelőségének értékelése, amelyet a RAC a Morrow-féle számítás alkalmazása céljából választott, nem alkalmazta

tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a RAC elmulasztotta figyelembe venni az összes releváns tényezőt a tüdőtúlterhelésnek a Heinrich-tanulmány e számítás révén történő értékelése céljából történő kiszámítása céljából.

126 E megfontolások összességére tekintettel a fellebbezések második jogalapjait el kell utasítani.

A C-71/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik és negyedik jogalapról, valamint a C-82/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapról, amelyek az indokolás hiányán és téves jogalkalmazáson alapulnak, amennyiben a Törvényszék megállapította, hogy a titán-dioxid nem minősül olyan anyagnak, amely az 1272/2008 rendelet I. mellékletének 3.6.2.2.1. pontja értelmében „valamely belső tulajdonságából adódóan okoz rákos megbetegedést”

– A felek érvei

127 Harmadik jogalapjával a Francia Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 157. és 158. pontja sérti az indokolási kötelezettséget. E tekintetben a Francia Köztársaság rámutat, hogy míg a Törvényszék ezen ítélet 158. pontjában megállapította, hogy „a megfigyelt toxicitás egyik kulcsfontosságú eleme” a belélegzett részecskék mennyisége, a Törvényszék kizárólag e körülményre támaszkodott annak megállapítása során, hogy a titán-dioxid-részecskék rákkeltő hatásának hatásmechanizmusa nem tekinthető a szóban forgó részecskék belső tulajdonságai közé tartozónak. Márpedig ahhoz, hogy ilyen következtetésre jusson, a Törvényszéknek szükségszerűen meg az „megfigyelt toxicitás kulcsfontosságú elemeinek” összességét kellett volna vizsgálnia, nem csak közülük egyet.

128 Negyedik jogalapjával a Francia Köztársaság, valamint harmadik jogalapjával a Bizottság, amelyet a Svéd Királyság, valamint az ECHA támogat, azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor tévesen értelmezte valamely anyag „belső tulajdonságai” fogalmát az 1272/2008 rendelet rendszerére és célkitűzéseire tekintettel.

129 A Francia Köztársaság egyrészt azt állítja, hogy a Törvényszék érvelése, különösen ezen ítélet 158. pontja, azon az előfeltevésen alapul, hogy az olyan anyag, amelynek rákkeltő hatása bizonyos mennyiségű belélegzett részecskék jelenléte mellett nyilvánul meg, nem tekinthető úgy, hogy belső tulajdonságainál fogva alkalmas a rák okozására. Ez az előfeltevés egyaránt mesterkélt és téves. Másrészt ez az érvelés nem felel meg az 1272/2008 rendelet (1) preambulumbekezdésében és 1. cikkének (1) bekezdésében kimondott, az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítására irányuló célkitűzésnek. Végül pedig a megtámadott ítélet 141. pontja a 2011. július 21-i Nickel Institute ítélet (C-14/10, EU:C:2011:503) téves értelmezésén alapul.

130 Harmadik jogalapjának első részében a Bizottság pedig azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 135–142. pontjában a „belső tulajdonság” fogalmának a Törvényszék általi értelmezése nem veszi kellőképpen figyelembe az 1272/2008 rendelet összefüggéseit és célját, és sérti az elővigyázatosság elvét. E rendszertani és teleologikus értelmezés fényében azt kellene megállapítani, hogy valamely anyag kémiai összetétele nem feltétlenül elegendő az anyag olyan belső tulajdonságainak meghatározásához, amelyek a veszélyes anyagként való besorolását eredményezhetik. Különösen a szóban forgó anyag forgalomba hozatalának sajátos formája vagy fizikai állapota maga rendelkezhet olyan tulajdonságokkal, amelyek a felhasználók teljes körű védelmének biztosítása érdekében szükségessé teszik ezt az osztályozást. A jelen ügyben ez a helyzet, tekintettel a titán-dioxid visszatartására és alacsony oldhatóságára. Ezenkívül ezen intézmény azt állítja, hogy

valamely anyag rákkeltő hatásainak a harmonizált osztályozás és címkézés keretében való figyelmen kívül hagyása korlátozza az ezen az alapon történő információközlést és a felhasználók azon lehetőségét, hogy megfelelő óvintézkedéseket tegyenek, továbbá megakadályozza a kockázatértékelésen alapuló egyéb jogszabályok alkalmazását.

131 Egyébiránt a Bizottság vitatja a Törvényszék által a megtámadott ítélet 166. pontjában bevezetett, az 1272/2008 rendeletnek a saját besorolás keretében alkalmazandó rendelkezései, valamint a harmonizált osztályozásra és címkézésre alkalmazandó rendelkezések közötti különbségtétel relevanciáját.

132 Harmadik jogalapjának második részével a Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 157–160. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor összekeverte a belélegzett részecskék mennyiségének és a titán-dioxid-részecskék rákkeltő hatásával összefüggő hatásmechanizmusnak a relevanciáját egyrészt a „belső tulajdonságok” fogalmával, másrészt amikor a jelen ügyben az érintett anyag formájára, retenciójára és alacsony oldhatóságára utal. A Törvényszék így elmulasztotta figyelembe venni az 1272/2008 rendelet I. mellékletének 3.6.1.1. pontját.

133 A CWS és társai, valamint a Billions Europe és társai vitatják ezen érvelés megalapozottságát.

– A Bíróság álláspontja

134 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék valamely határozatában a teljesség kedvéért kifejtett indokok ellen irányuló kifogások nem vezethetnek e határozat hatályon kívül helyezéséhez, ezért azok hatástalanok (lásd ebben az értelemben: 2022. december 21-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet, C-297/21 P, EU:C:2023:870, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

135 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 122. pontjában a Törvényszék helyt adott az első kifogás Heinrich-tanulmány elfogadhatóságával és megbízhatóságával kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hibákra alapított első részének. Az említett ítélet 123. pontjában ugyanakkor rámutatott arra, hogy „a gondos igazságszolgáltatás érdekében” folytatni kell a kereset vizsgálatát, és határozni kell ezen első kifogás második részéről, amely azon alapul, hogy a vitatott osztályozás és címkézés „nem olyan anyagra vonatkozik, amely valamely belső tulajdonságából adódóan okoz rákos megbetegedést.

136 Ebből következően a C-71/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik és negyedik jogalap, valamint a C-82/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalap, amelyek azon megfontolásokra vonatkoznak, amelyekre a Törvényszék e második rész vizsgálata keretében támaszkodott, a megtámadott ítélet indokolásának teljesség kedvéért kifejtett része ellen irányulnak, következésképpen azokat mint hatástalanokat el kell utasítani.

137 Az eddigiek összességéből következik, hogy a két fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

138 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

139 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet annak 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

140 A jelen ügyben a Francia Köztársaságot és a Bizottságot, mivel pervesztesek lettek, a CWS és társai, valamint a Billions Europe és társai kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeiken felül a CWS és társai, valamint a Billions Europe és társai részéről a C-71/23. P. sz. ügyben, illetve a C-82/23. P. sz. ügyben felmerült költségek viselésére.

141 Ugyanezen szabályzat 184. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bíróság azt az elsőfokú eljárásba beavatkozó felet, aki vagy amely részt vesz az eljárásban, kötelezheti a saját költségeinek a viselésére.

142 A jelen ügyben úgy kell határozni, hogy a Holland Királyság, a Svéd Királyság, az ECHA, valamint a Cefic és társai maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezéseket elutasítja.

2) A Bíróság a Francia Köztársaságot kötelezi a saját költségein felül a CWS Powder Coatings GmbH, a Brillux GmbH & Co. KG, a Daw SE, a Billions Europe Ltd, a Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.), az Evonik Operations GmbH, a Kronos Titan GmbH, a Precheza a.s., a Tayca Corp, a Tronox Pigments (Holland) BV, a Venator Germany GmbH, valamint a Sto SE & Co. KGaA részéről a C-71/23. P. sz. ügyben felmerült költségek viselésére.

3) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a saját költségein felül a CWS Powder Coatings GmbH, a Brillux GmbH & Co. KG, a Daw SE, a Billions Europe Ltd, a Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.), az Evonik Operations GmbH, a Kronos Titan GmbH, a Precheza a.s., a Tayca Corp, a Tronox Pigments (Holland) BV, a Venator Germany GmbH, valamint a Sto SE & Co. KGaA részéről a C-82/23. P. sz. ügyben felmerült költségek viselésére.

4) A Holland Királyság, a Svéd Királyság, az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA), az Európai Vegyipari Tanács – European Chemical Industry Council (Cefic), a Festék-, Nyomdafesték- és Művészfestékipar Európai Tanácsa (CEPE), a British Coatings Federation Ltd (BCF) és az American Coatings Association, Inc. (ACA) maga viseli saját költségeit.

Aláírások